

بسته

شماره: ۳۱۷/۱۱۸۴

تاریخ: ۱۳۹۳/۱/۱۹

پوست:

دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۹۲/۱۰/۱۳۳
تاریخ ثبت: ۱۳۹۳/۱/۱۹
کد پیرونده:
ساعت ورود:

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
لایحه موافقتنامه همکاری‌های امنیتی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری
اسلامی پاکستان که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود و در جلسه علنی روز
یکشنبه مورخ ۱۳۹۳/۱/۱۷ مجلس با اصلاحاتی به تصویب رسیده است، به پیوست
ارسال می‌گردد.

علی لاریجانی

لایحه موافقتنامه همکاری‌های امنیتی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی پاکستان

ماده واحده- موافقتنامه همکاری‌های امنیتی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی پاکستان به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره- در اجرای ماده (۹) این موافقتنامه رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه همکاری‌های امنیتی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی پاکستان

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی پاکستان که از این پس به صورت مفرد «طرف متعاهد» و به صورت جمع «طرفهای متعاهد» نامیده می‌شوند:
- با عنایت به حسن همجواری و روابط دوستانه موجود میان دو کشور و اهمیت توسعه همکاری‌های دوجانبه و بین‌المللی در زمینه مسائل امنیتی و مبارزه با جرائم سازمان‌یافته فراملی

- با ابراز نگرانی از افزایش جرائم سازمان‌یافته و تهدیدهای ایجاد شده در اثر آنها و به منظور مبارزه با تهدیدهای مزبور
- با آگاهی از این امر که تأمین امنیت ملی در کشور موجبات رفاه و آسایش دو ملت را فراهم می‌نماید.

- با اذعان بر لزوم توسعه همکاری‌ها در جهت مبارزه با جرائم تروریستی، مبارزه با قاچاق موادمخدر، مواد روانگردان و قاچاق انسان، به ویژه باتوجه به مفاد «معاهده واحد مربوط به مواد مخدر مورخ ۱۳۴۰ هجری شمسی برابر با ۱۹۶۱ میلادی، کنوانسیون مواد روانگردان مورخ ۱۳۴۹ هجری شمسی برابر با ۱۹۷۱ میلادی و کنوانسیون سازمان

ملل متحد برای مبارزه با مواد مخدر و داروهای روانگردان مورخ ۱۳۶۷ هجری شمسی برابر با ۱۹۸۸ میلادی»

- و بر مبنای احترام متقابل به حق حاکمیت ملی، تمامیت ارضی، قوانین و مقررات ملی، عدم مداخله در امور داخلی یکدیگر و نیز حمایت از حقوق اتباع دو کشور و همچنین اسناد حقوقی که در زمینه همکاری‌های امنیتی بین «طرفهای متعاقد» منعقد گردیده است از جمله «عهدنامه استرداد مجرمین مورخ ۱۳۳۸/۱/۳۰ هجری شمسی برابر با ۱۹۵۹/۴/۲۰ میلادی و نیز قرارداد انتظامات مرزی مورخ ۱۳۳۹/۵/۳۰ هجری شمسی برابر با ۲۱ آگوست ۱۹۶۰ میلادی و پروتکل در خصوص کمیسیون مشترک مرزی مورخ ۱۳۶۶/۹/۳۱ هجری شمسی برابر با ۱۹۸۷/۱۲/۱۲ میلادی و یادداشت تفاهم مورخ ۱۳۶۸/۸/۳۰ هجری شمسی برابر با ۲۱ نوامبر ۱۹۸۹» در زمینه‌های زیر توافق نمودند:

ماده ۱- زمینه‌های همکاری

طرفهای متعاقد خود را برای همکاری در زمینه مبارزه با جرائم سازمان‌یافته به ویژه موارد زیر از طریق جلوگیری و شناسایی متهمان، متعهد می‌دانند:

- ۱- پیشگیری و مبارزه با قاچاق کالا، اموال و اشیاء فرهنگی و تاریخی و استرداد اقلام مزبور
- ۲- پیشگیری و مقابله با جعل اوراق بهادار دولتی، اسناد مسافرتی، پول، کارتهای اعتباری و دیگر اسناد با ارزش
- ۳- مبارزه با فعالیت‌های اقتصادی غیرقانونی از قبیل پولشویی و بهره‌برداری از عواید و درآمدهای حاصله از فعالیت‌های یاد شده
- ۴- مبارزه با قاچاق سلاح، مهمات و مواد منفجره
- ۵- مقابله با هرگونه فعالیتی که امنیت ملی طرف دیگر را تهدید می‌نماید.
- ۶- پیشگیری و مبارزه با جرائم سازمان‌یافته فراملی، تروریسم و سایر جرائم مندرج در این موافقتنامه
- ۷- پیشگیری از قاچاق انسان و مهاجرت غیرقانونی به ویژه موارد مربوط به سوءاستفاده از زنان و کودکان

۸- پیشگیری و مقابله با جرائم رایانه‌ای و سایر جرائمی که با سوءاستفاده از وسایل مخابراتی و ارتباطی صورت می‌گیرد.

ماده ۲- روشهای همکاری

هر طرف متعهد برای اجرای موارد فوق اقدامات زیر را اتخاذ خواهد نمود:

۱- شناسایی گروهها و افرادی که در ارتکاب جرائم سازمان‌یافته فراملی مشارکت دارند و به خاطر آن جرائم تحت تعقیب هستند و ارائه اطلاعات مربوط مانند عکس و اثرانگشت به طرف دیگر

۲- تبادل اطلاعات در مورد اشکال مختلف جرائم سازمان‌یافته فراملی و روشهای بازدارنده برای مبارزه با آنها

۳- تبادل اطلاعات در مورد قوانین راجع به پیشگیری و مبارزه با جرائم مندرج در این موافقتنامه

۴- تبادل اطلاعات و تجربیات در زمینه تقویت مدیریت و کنترل مرزها از جمله از طریق تجهیز کامل پاسگاههای مرزی و دیدارهای منظم و مستمر مرزبانان

۵- تبادل اطلاعات و تجربیات در زمینه انواع جدید مواد مخدر، داروهای روانگردان، مواد اولیه و پایه شیمیایی و همچنین مسیرهای مورد استفاده برای قاچاق آنها

۶- تبادل اطلاعات و تجربیات در زمینه کنترل اتباع خارجی و افراد فاقد تابعیت که به صورت غیرقانونی از مرزهای دو کشور تردد نموده و در قلمرو یکی از طرفها اقامت غیرمجاز دارند.

۷- تبادل تجربیات در زمینه سازماندهی، کارآموزی، مدیریت و آموزش نیروهای خود در سایر زمینه‌های مرتبط با این موافقتنامه

۸- تبادل کارشناسان متخصص جهت توسعه همکاری‌های دوجانبه برای پیشگیری از جرائم سازمان‌یافته، اعمال تروریستی و قاچاق مواد مخدر و کلیه زمینه‌های امنیتی در این موافقتنامه

۹- برگزاری دوره‌های آموزشی لازم برای کارشناسان، نیروهای پلیس و سایر دستگاههای ذی‌ربط هر یک از طرفهای متعهد، بنا به تقاضا و در چهارچوب توافقهای جداگانه

۱۰- انجام تحقیقات علمی مشترک در زمینه رسیدگی به جرائم

۱۱- اتخاذ تمامی اقدامات برای اجرای موافقتنامه از طریق دستگاههای ذی ربط طرفهای متعاقد

ماده ۳- مبارزه با تروریسم

طرفهای متعاقد برای پیشگیری از تروریسم و مقابله با فعالیت‌های گروههای تروریستی، که براساس قوانین و مقررات داخلی هر دو طرف یا کنوانسیون‌های بین‌المللی مربوط که هر دو طرف به آنها ملحق شده‌اند، جرم شناخته می‌شوند، در صورتی که این جرائم نسبت به اتباع یا امنیت هر یک از طرفهای متعاقد واقع شود در موارد زیر با یکدیگر همکاری می‌نمایند:

الف- مبادله اطلاعات در خصوص استفاده از وسایل و شیوه‌های عملکرد گروههای تروریستی و جرائم ارتكابی از سوی آنها

ب- توسعه همکاری‌ها در چهارچوب پلیس بین‌الملل (اینترپل) و سازمان‌های ذی ربط دو کشور و شناسایی، تعقیب و سرکوب مرتکبان جرائم و اعمال تروریستی که از سوی قوانین ملی دو کشور جرم شناخته شده است.

ماده ۴- موارد امتناع از همکاری

هر طرف متعاقد حق امتناع از اجرای تمامی یا بخشی از درخواست طرف دیگر را در موارد زیر برای خود محفوظ می‌دارد:

الف- به مخاطره افتادن حاکمیت و امنیت ملی خود یا تعارض با قوانین و مقررات ملی و مسؤولیت‌ها و تعهدات بین‌المللی برای همکاری مزبور

ب- اخلال در جریان رسیدگی قضائی یا نادیده گرفتن اعتبار احکام قضائی در قلمرو طرف درخواست‌شونده

در این موارد طرف درخواست‌شونده، طرف درخواست‌کننده را بدون درنگ به صورت کتبی از دلایل امتناع از اجرای درخواست از طریق مجاری دیپلماتیک آگاه خواهد کرد.

پ- مداخله در رسیدگی و محاکمه در حال انجام توسط طرف دیگر یا تعارض با تصمیمات قضائی طرف مقابل

طرف درخواست‌شونده باید دلایل امتناع خود را از اجرای درخواست‌های مزبور، از طریق مجاری دیپلماتیک یا مرجع تماس موضوع ماده (۸) این موافقتنامه به اطلاع طرف درخواست‌کننده برساند.

ماده ۵- بهره‌برداری از اطلاعات و اسناد

تمامی اطلاعات و اسناد مبادله شده بین طرفهای متعاقد در چهارچوب این موافقتنامه، محرمانه می‌باشد و برای تصمیم‌گیری در مورد یک موضوع خاص مورد استفاده قرار خواهد گرفت. این گونه اسناد و اطلاعات فقط در صورت کسب موافقت قبلی و کتبی طرف دیگر در اختیار طرف ثالث قرار خواهد گرفت. اطلاعات و اسناد ارائه شده به وسیله طرف گیرنده، طبق قوانین و مقررات جاری آن مورد حفاظت و مراقبت قرار می‌گیرد.

ماده ۶- هزینه‌ها

در صورت درخواست هر یک از طرفهای متعاقد جهت برگزاری دوره‌های آموزشی و خرید هرگونه تجهیزات امنیتی یا سایر درخواست‌هایی که دربرگیرنده هزینه مالی باشد، هزینه‌های مربوط و نحوه پرداخت آن با توافق متقابل، ارزیابی و تعیین خواهد شد.

ماده ۷- کارگروه مشترک

طرفهای متعاقد موافقت نمودند کارگروه مشترکی به ریاست معاون امنیتی و انتظامی وزیر کشور از طرف جمهوری اسلامی ایران و قائم‌مقام وزیر کشور از طرف جمهوری اسلامی پاکستان تشکیل شود و هر دو سال یک‌بار یا عنداللزوم براساس توافق متقابل دوطرف به‌طور متناوب در جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی پاکستان تشکیل جلسه دهد.

وظایف کارگروه به قرار زیر خواهد بود:

الف- نظارت بر اجرای این موافقتنامه

ب- ارائه راه حل برای مسائلی که ممکن است در جریان این موافقتنامه حادث

شود.

پ- بررسی و به‌روزرسانی این موافقتنامه

کارگروه مشترک می‌تواند جلسات گروه‌های فرعی کارشناسی در خصوص موضوعات مورد توافق را برگزار نماید.

ماده ۸- وزارتخانه‌های مسؤول

وزارتخانه‌های مسؤول اجرای این موافقتنامه عبارتند از:

الف- از سوی جمهوری اسلامی ایران، وزارت کشور

ب- از سوی جمهوری اسلامی پاکستان، وزارت کشور

ماده ۹- حل و فصل اختلاف و اصلاح موافقتنامه

طرفهای متعاقد هرگونه اختلاف در تفسیر یا اجرای این موافقتنامه را با مذاکره و یا از طریق مجاری دیپلماتیک و یا کارگروه مشترک موضوع ماده (۷) این موافقتنامه حل و فصل خواهند نمود.

طرفهای متعاقد می‌توانند مفاد این موافقتنامه را با توافق متقابل و رعایت تشریفات قانونی خود اصلاح نمایند و اصلاحات مزبور با رعایت ماده (۱۱) لازم‌الاجراء خواهد شد.

ماده ۱۰- ارتباط با سایر موافقتنامه‌ها

این موافقتنامه خدشه‌ای به تعهدات ناشی از سایر موافقتنامه‌های بین‌المللی، دوجانبه یا چندجانبه که به امضاء و تصویب دو طرف متعاقد رسیده است وارد نمی‌نماید.

ماده ۱۱- اعتبار موافقتنامه

این موافقتنامه از تاریخ آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاقد به طرف دیگر مبنی بر اینکه اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت پنج سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه خود به خود برای دوره‌های یکساله تمدید خواهد شد مگر آنکه یکی از طرفهای متعاقد شش ماه قبل از خاتمه دوره مربوط، عدم تمدید آن را کتباً به اطلاع طرف دیگر برساند.

انقضای مدت اعتبار این موافقتنامه تأثیری بر اجرای درخواست‌های ارائه شده از سوی هر یک از دو طرف متعاقد در چهارچوب این موافقتنامه تا پایان مدت اعتبار موافقتنامه ندارد.

این موافقتنامه مشتمل بر یازده ماده در شهر تهران در تاریخ ۱۳۹۱/۱۱/۳۰ هجری شمسی برابر با ۲۰۱۳/۲/۱۸ میلادی در دو نسخه اصلی به زبانهای فارسی و انگلیسی که همه آنها از اعتبار یکسان برخوردار می‌باشند، تنظیم گردید.

از طرف	از طرف
دولت جمهوری اسلامی پاکستان	دولت جمهوری اسلامی ایران
رحمن ملک	مصطفی محمدنجار
وزیر کشور	وزیر کشور

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده و یک تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و یازده ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ هفدهم فروردین ماه یکهزار و سیصد و نود و سه مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید. /۱

علی لاریجانی